

ilu imeks. Mõlemad nähti nagu paariks loodud olevat: üks kaunis noor mees, teine äitsen neiu. Ka nende mäng passis kofku, nii et kõik sellega rahul olivad, ja kui otsas oli, siis kiites käsi lahkutasiwad.

Martin, kes ka agar laulma oli, laulis klame-riga mõned ilusad laulud wõerastele ette ja tegi sellega palju rõõmu. Ta sai wana baroni ja ta proua meelest ikka armfamaiks.

Kui pidu möödas oli, jäi Martin oma seltsi- listega weel mõneks päewaks baron Rittersi mõisa külalisteks, kus kõigesuguste mängude ja jalutuse käikudega aega wiideti.

Ühel niisugusel jalutuse käigul juhtus Martin teistega ühest kündjast mööda minema, keslega ühes tema lapse põlwes oli karjas käinud. Mõlemad tundsiwad teine teist ära, ja kündja teretas: „Tere ka, P. noor herra!“

Martin lõi ruttu silmad teine poole ja ei wõt- nud terwist wasta, sest et tal häbi oli, et üks talu- poeg teda siin nime pidi tundis, kus teda koguni tundmata arwati olevat. See läbi oleks ju wõinud wälja tulla, et tema Gesti sugust oli, ja seda suu- lutada kartsis tema wäga.

„Kust see kündja sind tunneb?“ küsis üks Mar- tini seltsimeestest ta käest.

See küsimine ajas Martinile puna filmi. Tema, kes muidu alati osaw rääkija oli, wastas nüüd kogel- dades: „Ei tea, kus ta mind on näinud.“

Aga wale kõik, ta teadis küll, et kündja wist tema kodust siia teenistusesse tulnud. Tema kodu- poi siit umbes 30 wersta eemal.

Pea läksiwad ka studentid jälle Tartu tagasi, kuhu Martin ka ihaldas minna, sest ta kartsis, et kündja hakkab mõisas tema suguseltsist palju rää- kima. Üksi baroni proua ja Ella teadsiwad, kes ta oli, aga need ei rääkinud sest kellegile, baronile ommugi mitte.

Tartus hakkas Martin hoolega õppima, sest et tal juba rohkem pool fooli aega selja taga oli. Kui ta wiis aastat universiteedis oli olnud, tegi ta wiimse eksami ära ja sai ilusaste läbi. Mis tarkust ta oli õppinud, ei ole ma meelega nimetanud, muidu ehk wõiks wälja tulla, kes ta on. Siis sattusin mina temaga tüliksse, et ma tema elulugu olen julgenud jutustada. Selle pärast ei ole ma tema liignimegi ütelnud. Ta elab weel praegu üsna priiskaste, ja on umbes 40 aastat wana mees. Ma polun aga lugejat filmad ringi lüüa, küll siis niisugusid mehi ka leida on, kes küll meie rahwa luu ja liha on, aga ometi Gesti rahwast midagi teada ei taha.

Martinil oli häa õnn. Warsti pääle lõpuet- sami tegemist juhtus üks häa koht saada olema, mis temale just sündis. Enam kui kolm tuhat rubla tuli tal säääl aastaks sisse, ja ta ta hakkas wäga ilu- saste ja toredate elama, mis tal selle palgaga wäga hästi wõimalik oli.

Ehk küll tal tühi asi oleks olnud oma waesid nemand nüüd aidata, ei teinud ta seda mitte. Wäga arwa juhtus see, et ta neile mõne rubla raha saatis. Ta oli neile pääle selle ütelda lastnud, et nad teda mitte ei pea waatama tulema, sest et tal neid wõi- malik ei olla wasta wõtta. Mis wanemate süda